

نامه دوم پولس رسول به قُرنتیان

نکاتی چند درباره نامه دوم به قُرنتیان

از مفاد این نامه معلوم است که معلّمان و واعظانی دروغین به کلیسای قُرنتس رسوخ کرده بودند و در ذهن مردم در رابطه با صداقت پولس و اقتدار رسالت او سؤال ایجاد کرده، اتهاماتی به او وارد می نمودند. پولس در این رساله از خود و از رسالت خود دفاع می کند.

این رساله از جنبه شخصی بیشتری برخوردار است و در آن درد دل پولس را به روشنی می بینیم. این نامه بیش از هر چیز شخصیت صادق و قلب پر محبت او را در مقابل چشم می گذارد.

تقسیم بندی کلی

- مقدمه (۱:۱-۱۱)
- پولس و کلیسای قُرنتس (۱۲:۱ تا ۱۶:۷)
- هدیه برای مسیحیان یهودیه (فصل های ۸ و ۹)
- دفاع پولس از اقتدارش به عنوان رسول (۱:۱۰ تا ۱۰:۱۳)
- بخش پایانی (۱۱:۱۳-۱۳)

برای برکتی که از طریق دعاها به ما بخشیده شده، به خاطر ما شکرگزار خواهند بود.

تغییر برنامه پولس

^{۱۲} زیرا فخر ما این است، یعنی شهادت وجدان ما، که به اخلاص و صداقت الهی در دنیا رفتار کردیم، نه به حکمت بشری، بلکه به فیض الهی، بخصوص نسبت به شما. ^{۱۳} زیرا چیزی به شما نمی‌نویسیم مگر آنچه که می‌خوانید و می‌فهمید و امید دارم که کاملاً می‌فهمید. ^{۱۴} به همان گونه که ما را تا حدی شناخته‌اید - بدانید که در روز خداوندمان عیسی، به ما فخر خواهید کرد، چنانکه ما به شما فخر خواهیم کرد.

^{۱۵} با این اطمینان، خواستم اول به دیدار شما بیایم تا دو چندان فیض بیابید. ^{۱۶} خواستم که بر سر راهم به مقدونیه از شما دیدار کنم و از مقدونیه دوباره نزدتان بازگردم تا مرا به سفر یهودیه راهی کنید. ^{۱۷} آیا وقتی این را خواستم، دودل بودم؟ و آیا تصمیماتم را بر اساس جسم می‌گیرم و آماده که همزمان هم «بله، بله» بگویم و هم «نه، نه»؟

^{۱۸} به وفاداری قسم که سخن ما با شما 'بلی' و 'نه' نبوده است. ^{۱۹} زیرا پسر خدا، عیسی مسیح، که من و سیلوانس و تیموتائوس او را در میان شما اعلان کردیم، 'بلی' و 'نه' نبود، بلکه در او همیشه 'بلی' است. ^{۲۰} زیرا همه وعده‌های خدا در مسیح 'بلی' است و به همین جهت در اوست که ما 'آمین' را بر زبان می‌آوریم، تا خدا جلال یابد. ^{۲۱} اما خداست که ما را با شما در مسیح استوار می‌سازد و ما را مسح نموده است، ^{۲۲} و مُهر مالکیت خویش را بر ما زده و روح خود را چون بیعانه در دل‌های ما عطا کرده است.

^{۲۳} لیکن خدا را شاهد می‌گیرم که من از آمدن به قرنتس به این دلیل خودداری کردم که شما

از پولس، به اراده خدا رسول عیسی مسیح، و برادر ما تیموتائوس، به کلیسای خدا که در قرنتس است، با همه مقدسین که در تمامی آخائیه می‌باشند: ^۲ فیض و سلامتی از جانب خدا پدر ما، و خداوند عیسی مسیح، بر شما باد!

خدای جمیع تسلیات

^۳ متبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح، پدر رحمتها و خدای همه تسلیات، ^۴ که ما را در همه سختیهایمان تسلی می‌دهد تا ما نیز بتوانیم دیگران را در هر سختی به آن تسلی که خود از او یافته‌ایم، تسلی دهیم. ^۵ زیرا همان گونه که به فراوانی شریک در رنجهای مسیح می‌باشیم، به همان قسم نیز به واسطه مسیح در تسلی فراوان شریک هستیم. ^۶ اگر در سختی هستیم، برای تسلی و نجات شماس، و اگر تسلی داریم، باز برای تسلی شماس، که زمانی تجربه‌اش می‌کنید که همان رنجهایی را که ما می‌کشیم، با بردباری تحمل می‌کنید. ^۷ امیدی که به شما داریم، تزلزل نمی‌پذیرد، زیرا می‌دانیم همان گونه که شریک در رنجهای ما هستید، در تسلی ما نیز شریک خواهید بود.

^۸ چرا که ای برادران، نمی‌خواهیم از سختی‌هایی که در آسیا بر سر ما آمد، بی‌خبر باشید، زیرا بی‌نهایت و فوق از طاقتمان زحمت دیدیم به حدی که از زنده ماندن هم مایوس شدیم. ^۹ درواقع احساس می‌کردیم حکم مرگمان صادر شده است. اما اینها اتفاق افتاد تا نه بر خود، بلکه بر خدایی توکل کنیم که مردگان را برمی‌خیزاند. ^{۱۰} او ما را از چنین خطر مهلکی رهانید و باز خواهد رهانید. بر اوست که ما امید بسته‌ایم که همچنان ما را خواهد رهانید. ^{۱۱} و شما نیز باید با دعای خود یاری‌مان دهید و به این ترتیب بسیاری

۱۲:۱ در برخی ترجمه‌ها، قدوستیت

۱۹:۱ همان "سیلاس" است.

۲۲:۱ یا، پیش پرداخت

نداشت، زیرا برادر خود تیتوس را در آنجا نیافتم. پس ایشان را وداع کرده، به مقدونیه رفتم.^{۱۴} اما خدا را سپاس که همواره ما را در مسیح، در موکب پیروزی خود می‌برد و رایحه خوش شناخت او را به وسیله ما در همه جا می‌پراگند.^{۱۵} زیرا ما برای خدا رایحه خوش مسیح هستیم، چه در میان نجات‌یافتگان و چه در میان هلاک‌شوندگان.^{۱۶} اما برای یکی بوی مرگ تا مرگ و برای دیگری عطر حیات تا حیات. و کیست که برای این امور کافی باشد؟^{۱۷} چرا که ما همانند بسیاری نیستیم که کلام خدا را دستفروشی کنیم، بلکه در مسیح با خلوص‌نیت سخن می‌گوییم، همچون کسانی که از جانب خدا مامور شده‌اند و در حضور او می‌ایستند.

خادمین عهد جدید

آیا باز به خودستایی از خود می‌پردازیم؟ یا مانند بعضی، نیاز به توصیه‌نامه به شما یا از شما داریم؟^۲ شما خود، توصیه‌نامه ما هستید، نوشته شده بر دلهای ما که بر همه معلوم باشد و از جانب همه خوانده شود.^۳ و شما نشان می‌دهید که نامه مسیح هستید که توسط ما تحویل داده شده، که نه با مرگ، بلکه با روح خدای زنده نوشته شده است، و نه بر لوحهای سنگی، بلکه بر لوحهای گوشتی دل.^۴ چنین است اطمینانی که از طریق مسیح نسبت به خدا داریم.^۵ نه آنکه در خود کفایت داشته باشیم تا چیزی را به حساب خود بگذاریم، بلکه کفایت ما از خداست.^۶ او ما را کفایت بخشیده که خادمین عهد جدید باشیم - نه حرف را بلکه روح را، زیرا حرف می‌گشدد، لیکن روح، حیات می‌بخشد.

^۷ حال، اگر خدمت مرگ که بر حروف حک شده بر سنگ استوار بود، با چنان جلالی آمد که بنی اسرائیل نمی‌توانستند بر چهره موسی چشم

را آزرده خاطر نسازم.^{۲۴} نه اینکه بر ایمان شما سروری کنیم، بلکه برای شادی شما می‌کوشیم، زیرا که در ایمان استوارید.

۲ زیرا در دل خود مصمم بودم که باز دیداری دردناک با شما نداشته باشم.^۲ زیرا اگر شما را برنجانم، چه کسی خواهد بود که موجب شادی من گردد، جز همانهایی که رنجانیدیم؟^۳ و چنین به شما نوشتم تا وقتی که بیایم، از آنانی که می‌باید مرا شادمان سازند، رنجیده‌خاطر نباشم، زیرا از همه شما مطمئن بودم که شادی من، شادی همه خواهد بود.^۴ زیرا که از اندوهی سنگین و دلی دردمند و اشکهای بسیار به شما نوشتم، نه اینکه برنجانمتان، بلکه از عمق محبتی که به شما دارم، آگاه شوید.

خطاکار را ببخشید

^۵ اما اگر کسی باعث رنجش شده، نه تنها باعث رنجش من، بلکه - اگر اغراق نکنم - باعث رنجش همه شما!^۶ برای چنین کس، تنبیهی که از سوی بیشتر شما بر او اعمال شده، کافی است.^۷ پس اکنون دیگر او را باید ببخشید و دل‌داری‌اش دهید، مبدا اندوه بیش از حد، او را از پای درآورد.^۸ بنابراین، از شما استدعا دارم که او را از محبت خود مطمئن سازید.^۹ زیرا که برای همین نوشتم که شما را به امتحان کشم و بدانم که در هر امری مطیع هستید.^{۱۰} لیکن هر که را شما ببخشید، من نیز او را می‌بخشم. درواقع آنچه را بخشیده‌ام - البته اگر چیزی را بخشیده‌ام - به‌خاطر شما در حضور مسیح کرده‌ام،^{۱۱} تا شیطان بر ما برتری نیابد، زیرا که از ترفندهای او بی‌خبر نیستیم.

پیروزی در مسیح

^{۱۲} هنگامی که برای بشارت انجیل مسیح به تروآس آمدم، هرچند که در آنجا دری برای من در خداوند باز شده بود،^{۱۳} اما روح من آرامی

۱۶:۲ می‌توان چنین نیز ترجمه کرد: «بوی مرگ که تا به مرگ می‌برد... بوی حیات که تا به حیات.»

۱۶:۳ منظور نوشته شریعت است که سند عهد قدیم بود.

آنانی پوشیده است که در طریق هلاکتند.^۴ که در رابطه با آنها خدای این جهان ذهنهای بی‌ایمانان را کور کرده تا نور انجیل جلال مسیح را که صورت خداست، نبینند.^۵ زیرا ما خود را موعظه نمی‌کنیم، بلکه عیسی مسیح خداوند را، اما خود را چون خادم شما، به‌خاطر عیسی.^۶ زیرا خدای که گفت: «نور از تاریکی بدرخشد»، در دل‌های ما نیز درخشیده است تا نور معرفت جلال خدا در چهره عیسی مسیح، از ما بدرخشد.

گنجینه در ظروف خاکی

اما این گنجینه را در ظروفی خاکی داریم،^۷ تا معلوم گردد که این قدرت خارق‌العاده، از خداست نه از ما.^۸ ما از هر سو در فشاریم، لیکن خُرد نشده‌ایم؛ متحیریم، لیکن نومید نیستیم؛ آزار دیده‌ایم، لیکن ترکان نکرده‌اند؛ ضربه خورده‌ایم، لیکن از پا درنیامده‌ایم.^{۱۰} همواره مرگ عیسی را در بدن خود حمل می‌کنیم تا حیات عیسی نیز در بدن‌های ما ظاهر شود.^{۱۱} زیرا ما که زنده‌ایم، همواره به‌خاطر عیسی به مرگ سپرده می‌شویم تا حیات عیسی در بدن فانی ما ظاهر شود.^{۱۲} پس مرگ در ما عمل می‌کند، اما حیات در شما.

^{۱۳} و چون همان روح ایمان را داریم، مطابق آنچه در کتب مقدس آمده که «ایمان آوردم، پس سخن گفتم.» ما نیز ایمان داریم و سخن می‌گوییم.^{۱۴} زیرا می‌دانیم او که عیسی خداوند را از مردگان برخیزانید، ما را نیز با عیسی برخیزانیده، با شما به حضور او خواهد آورد.^{۱۵} زیرا که همه چیز به‌خاطر شماست، تا همانطور که فیض شامل حال مردم بیشتر و بیشتری می‌گردد، شکرگزاری را برای جلال خدا بیفزاید.

^{۱۶} پس دلسرد نمی‌شویم. هرچند انسانیت ظاهری ما فرسوده می‌شود، انسانیت باطنی ما

بدوزند، هر چند که رو به زوال بود،^۸ آیا خدمت روح با جلال بیشتر نخواهد بود؟^۹ زیرا اگر در خدمت محکومیت، جلال بود، چقدر بیشتر خدمت صالح شمرده شدن در جلال خواهد افزود.^{۱۰} به راستی هم که در این امر، آنچه زمانی جلال داشت، اکنون دیگر به جهت جلالی که از آن برتر است، هیچ جلال ندارد.^{۱۱} زیرا اگر آنچه فانی بود، با جلال آمد، چقدر بیشتر آنچه دائمی است، جلال خواهد داشت.

^{۱۲} پس چون چنین امیدی داریم، با شهامت کامل سخن می‌گوییم؛^{۱۳} نه مانند موسی که نقابی بر چهره خود می‌کشید تا بنی‌اسرائیل تمام شدن آنچه را که رو به زوال بود، نبینند.^{۱۴} اما ذهنهای ایشان تاریک شد، زیرا تا به امروز، زمانی که عهد عتیق را می‌خوانند، همان نقاب باقی است و برداشته نشده، زیرا تنها در مسیح برداشته می‌شود.^{۱۵} آری، تا به امروز، هرگاه موسی را می‌خوانند، نقابی بر دل آنها برقرار می‌ماند؛^{۱۶} اما وقتی کسی به سوی خداوند بازگشت می‌کند، نقاب برداشته می‌شود.^{۱۷} حال، خداوند، روح است و هر جا روح خداوند باشد، آنجا آزادی است.^{۱۸} و همه ما که با چهره بی‌نقاب، جلال خداوند را منعکس می‌کنیم، به صورت همان تصویر، از جلال به جلالی فزونتر متبدل می‌شویم؛ و این از خداوند سرچشمه می‌گیرد که روح است.

نور انجیل

پس چون در نتیجه رحمت خدا چنین خدمتی را داریم، دلسرد نمی‌شویم.^۲ بلکه طریقه‌های پنهانی و شرم‌آور را ترک کرده، امتناع می‌کنیم از اینکه به حیلۀ متوسل شویم و یا کلام خدا را تحریف کنیم. بلکه با بیان آشکار حقیقت، می‌کوشیم در حضور خدا مورد تأیید وجدان همه باشیم.^۳ و حتی اگر انجیل ما پوشیده است، بر

۱۵:۳ منظور «تورات» است.

۶:۴ پیدایش ۱:۳

۱۳:۴ مزمور ۱۱۶:۱۰

آشکار است و امیدوارم بر وجدان شما نیز آشکار باشد.^{۱۲} نمی‌خواهیم باز خود را به شما توصیه کنیم، بلکه می‌خواهیم دلیلی به شما دهیم که به ما فخر کنید، تا بتوانید پاسخ کسانی را بدهید که به ظاهر فخر می‌کنند، نه به آنچه در قلب است.^{۱۳} زیرا اگر عقلمان را از دست داده‌ایم، برای خداست؛ و اگر عاقل هستیم، برای شماس است.^{۱۴} زیرا محبت مسیح بر ما حاکم است، چرا که این را دریافتیم: که یک نفر برای همه مرده است، پس همه مرده‌اند.^{۱۵} و او برای همه مرد تا آنانی که زنده‌اند، دیگر نه برای خود، بلکه برای او زیست کنند که به خاطرشان مرد و برخاست.

^{۱۶} بنابراین، از این پس هیچ‌کس را به حسب جسم قضاوت نمی‌کنیم. هرچند پیشتر مسیح را نیز به حسب جسم قضاوت می‌کردیم، اکنون دیگر چنین نمی‌کنیم.^{۱۷} از این رو، اگر کسی در مسیح باشد، او خلقتی تازه است. چیزهای کهنه درگذشت؛ اینک، همه چیز تازه شده است!^{۱۸} و این همه از خداست که به واسطه مسیح ما را با خود آشتی داده و خدمت آشتی را به ما سپرده است.^{۱۹} یعنی، خدا در مسیح جهان را با خود آشتی می‌داد و گناهان ایشان را به حسابشان نمی‌گذاشت، و پیام آشتی را به ما سپرد.^{۲۰} پس، ما سفیران مسیح هستیم، که خدا از طریق ما شما را به آشتی می‌خواند. ما از جانب مسیح از شما استدعا می‌کنیم که با خدا آشتی کنید.^{۲۱} او کسی را که گناه را نشناخت، در راه ما گناه ساخت، تا ما در وی صالحیت خدا شویم.

پس همچون همکاران خدا، از شما استدعا داریم که فیض خدا را بیهوده نیافته باشید.^۲ زیرا می‌گوید:

«در زمان لطف خود، تو را اجابت کردم
و در روز نجات، تو را یاری نمودم.»

روزبه‌روز تازه‌تر می‌گردد.^{۱۷} زیرا رنجهای جزئی و موقتی ما جلالی ابدی برایمان مهیا می‌سازد که با آن رنجها قابل قیاس نیست،^{۱۸} در آن حینی که چشم می‌دوزیم نه بر آنچه دیدنی است، بلکه بر آنچه نادیدنی است. زیرا چیزهای دیدنی گذرا، اما چیزهای نادیدنی ابدی است.

مسکن آسمانی ما

زیرا می‌دانیم که هرگاه این خیمه زمینی که در آن سکونت داریم، فرو ریزد، عمارتی از خدا داریم، خانه‌ای ناساخته به دست و جاودانی در آسمانها.^۲ زیرا که در این خیمه آه می‌کشیم، و مشتاق هستیم که مسکن آسمانی خود را بپوشیم،^۳ اگر به راستی آن را بپوشیم، دیگر عریان یافت نمی‌شویم.^۴ زیرا تا زمانی که هنوز در این خیمه هستیم، با گرانباری آه می‌کشیم، چون نمی‌خواهیم بدون پوشش باشیم، بلکه پوششی دیگر به تن کنیم، تا فانی در حیات بلعیده شود.^۵ اما او که ما را برای این مقصود آماده ساخت، خداست که روح را چون بیعانه به ما داده است.^۶ پس دائماً دلگرمیم، و می‌دانیم که تا زمانی که در این بدن ساکن هستیم، از خداوند دوریم،^۷ چرا که به ایمان زندگی می‌کنیم، نه به دیدار.^۸ آری، ما دلگرمیم و ترجیح می‌دهیم ترک این بدن کنیم و نزد خداوند منزل گیریم.^۹ پس خواه در منزل باشیم و خواه دور از آن، هدف ما این است که او را خشنود سازیم.^{۱۰} زیرا همه ما باید در برابر تخت داوری مسیح حاضر شویم، تا هر کس مطابق آنچه در بدن انجام داده، چه خوب و چه بد، سزا یابد.

خدمت آشتی

^{۱۱} پس چون ترس خداوند را می‌دانیم، دیگران را مُجاب می‌کنیم. لیکن آنچه هستیم، بر خدا

۱۶:۵ یا: «معیارهای این دنیا».

۲۱:۵ یا: «قربانی گناه ساخت».

۲:۶ إشعیا ۴۹:۸

بته‌ها؟ زیرا ما معبد خدای زنده هستیم. چنانکه خدا گفت:

«بین آنها سکونت خواهیم کرد
در میانشان راه خواهیم رفت،
و من خدای ایشان خواهیم بود
و آنان قوم من خواهند بود.»

^{۱۷} پس، خداوند می‌گوید:

«از میان ایشان بیرون آید و جدا شوید.
هیچ چیز نجس را لمس نکنید
آنگاه من شما را قبول خواهم کرد.»
^{۱۸} «و شما را پدر خواهیم بود

و شما مرا پسران و دختران خواهید بود،
خداوند قادر مطلق می‌گوید.»

V پس ای عزیزان، چون این وعده‌ها را داریم،
بیایید خود را از هر چیز که جسم و روح را
ناپاک می‌سازد، دور سازیم و تقدس را در ترس خدا
به کمال رسانیم.

شادی پولس

^۲ ما را در دل خود جای دهید. در حق کسی
بدی نکرده‌ایم، کسی را به فساد نکشیده‌ایم، و از
هیچ کس بهره‌جویی نکرده‌ایم. ^۳ این را نمی‌گوییم تا
محکومان کنیم. زیرا پیشتر به شما گفتیم که در
دل ما هستید و آماده‌ایم با شما بمیریم و با شما
زیست کنیم. ^۴ نسبت به شما اعتماد کامل دارم و
درباره شما فخر می‌کنم. از تسلی پر گشته‌ام و در
همه سختی‌ها از شادی لبریزم.

^۵ زیرا حتی هنگامی که به مقدونیه رسیدیم،
جسم ما آسایش نیافت، بلکه از هر جهت در
زحمت بودیم - از بیرون، نزاع‌ها و از درون، ترس‌ها.
^۶ اما خدایی که افتادگان را تسلی می‌بخشد، با آمدن
تیتوس ما را تسلی بخشید. ^۷ و نه تنها از آمدن او،

ببین، اکنون زمان لطف خداست؛ ببین، اکنون روز
نجات است.

^۳ ما در راه هیچ کس هیچ مانعی نمی‌گذاریم،
تا در خدمتمان ایرادی یافت نشود. ^۴ بلکه چون
خادمان خدا، در هر چیز شایستگی خود را
ثابت می‌کنیم: با بردباری بسیار، در زحمات، در
سختی‌ها، در تنگی‌ها، ^۵ در تازیان‌ها، در زندان‌ها،
در آشوب‌ها، در کار سخت، در بی‌خوابی‌ها، و در
گرسنگی؛ ^۶ با پایی، با معرفت، با صبر، با مهریابی،
با روح القدس، با محبت بی‌ریا، ^۷ با راستگویی، و
با قدرت خدا؛ با سلاح صالح بودن به دست
راست و چپ؛ ^۸ از طریق عزت و ذلت، از طریق
بدنامی و نیکنامی. با ما همچون افرادی شاید
رفتار می‌شود، حال آنکه حقیقت را می‌گوییم؛
^۹ همچون گمنام، با این وجود، معروف؛ گویی در
حال مرگ، اما هنوز زنده‌ایم؛ گویی مجازات شده،
اما هنوز کشته نشده‌ایم؛ ^{۱۰} گویی غمگین، اما
همواره شادمانیم؛ گویی فقیر، حال آنکه بسیاری
را دولت‌مند می‌سازیم؛ گویی بی‌چیز، حال آنکه
صاحب همه چیزیم.

^{۱۱} ای قرن‌تیان، با شما بی‌پرده سخن گفته‌ایم و
دل ما برای شما گشوده است. ^{۱۲} ما محبت خود
را از شما دریغ نمی‌داریم، لیکن شما هستید که
محبت خود را از ما دریغ می‌کنید. ^{۱۳} در عوض،
(با شما چون فرزندان سخن می‌گوییم) شما نیز
دل‌های خود را بر ما بگشایید.

معبد خدای زنده

^{۱۴} با بی‌ایمانان زیر یک یوغ نروید. زیرا چه شراکتی
است بین صالح بودن و شرارت؟ چه مشارکتی
است بین نور و ظلمت؟ ^{۱۵} چه توافقی است بین
مسیح و بلیعال؟ چه نصیبی است بین ایماندار
و بی‌ایمان؟ ^{۱۶} چه سازگاری است معبد خدا را با

۱۵:۶ "بلیعال" یکی از نام‌های شیطان است.

۱۶:۶ لاویان ۱۲:۲۶؛ ارمیا ۳۸:۳۲؛ حزقیال ۲۷:۲۷

۱۷:۶ ایشیا ۱۱:۵۲ و حزقیال ۲۰:۳۴ و ۴۱

۱۸:۶ ۲ سموئیل ۷:۱۴

تشویق به سخاوتمندی

لیکن ای برادران، می‌خواهیم شما را از فیضی که خدا به کلیساهای مقدونیه عطا کرده است، آگاه سازیم.^۲ زیرا که در بطن زحمتی شدید، شادی بی‌حد و شدت فقر آنها، سخاوتمندی بی‌اندازه ایشان را جاری ساخت.^۳ زیرا که در حد توان خویش - و من شاهدیم که حتی بیش از آن - به رضامندی خود،^۴ با اصرار زیاد از ما خواهش کردند که در این خدمت به مقدسین سهمیم باشند.^۵ و در این، فراتر از انتظار ما عمل کردند، زیرا نخست خود را به خداوند تقدیم نمودند، و سپس به ما نیز، بر طبق اراده خدا.^۶ به همین جهت، از تیتوس خواستیم همان‌گونه که خود این عمل سخاوتمندی را در میان شما شروع کرد، آن را به کمال نیز برساند.^۷ اما چنانکه در هر چیز ممتازید - در ایمان، در بیان، در معرفت، در غیرت بسیار، و در محبت ما نسبت به شما - پس در این عمل فیض نیز ممتاز باشید.

^۸ این را به شما حکم نمی‌کنم، بلکه می‌خواهم خلوص محبتتان را در قیاس با غیرت دیگران بیازمایم.^۹ زیرا شما از فیض خداوند ما عیسی مسیح آگاهید که هرچند دولتمند بود، به‌خاطر شما فقیر شد، تا شما از فقر او دولتمند شوید.

^{۱۰} پس نظر خود را در این باره بیان می‌کنم، زیرا به نفع شماست، شما در سال گذشته، نه تنها در انجام این کار، بلکه در اشتیاق به انجام آن نیز پیشقدم بودید.^{۱۱} پس اکنون کار خود را به کمال رسانید، تا اشتیاقتان به این کار، انجام کامل آن را نیز، به فراخور آنچه که دارید، در پی داشته باشد.^{۱۲} زیرا اگر اشتیاق باشد، مقبول می‌افتد، بر حسب آنچه کسی دارد، نه برحسب آنچه ندارد.

بلکه به واسطه آن تسلی نیز که از شما یافته بود، چون از اشتیاق شما و اندوه عمیق‌تان و غیرتی که نسبت به من دارید، خبر آورد، که این بیشتر مرا شادمان ساخت.

^{۱۸} زیرا هرچند شما را با نامه خود غمگین کردم، پشیمان نیستم. گرچه تا حدی پشیمان بودم - چون می‌بینم که آن نامه هرچند برای اندکی کوتاه، شما را غمگین ساخت.^۹ اما اکنون شادمانم، نه از آنکه غمگین شدید، بلکه غمتان به توبه انجامید. زیرا غم شما برای خدا بود، تا هیچ زبانی از ما به شما نرسد.^{۱۰} زیرا غمی که برای خدا باشد، موجب توبه می‌شود که به نجات می‌انجامد و پشیمانی ندارد. اما غمی که برای دنیاست، مرگ به بار می‌آورد.^{۱۱} پس ببینید غمی که برای خدا بود، چه ثمراتی در شما پدید آورده است، و چه اشتیاقی برای اثبات بی‌گناهی‌تان، چه حرارتی، چه ترسی، چه دلتنگی‌ای، چه غیرتی، چه تنبیهی! شما در هر مورد ثابت کرده‌اید که در آن قضیه بی‌تقصیر بوده‌اید.^{۱۲} پس گرچه به شما نوشتم، لیکن به‌خاطر آن کس که بدی کرد و یا آن که نسبت به او بدی شد، نبود، بلکه تا در حضور خدا ارادت شما نسبت به ما، بر خودتان آشکار شود.^{۱۳} از این رو ما دلگرم هستیم.

و علاوه بر تسلی خود ما، دیدن شادی تیتوس نیز موجب شادی هر چه بیشتر ما شد، زیرا روح او از همه شما قوت تازه گرفته بود.^{۱۴} زیرا اگر نزد او نسبت به شما فخر کردم، خجل نشدم، بلکه همانطور که هرآنچه به شما گفتیم درست بود، همچنین فخر ما نزد تیتوس نیز درست بوده است.^{۱۵} و محبت او نسبت به شما زیاده‌تر است چون که اطاعت همه شما را به یاد می‌آورد که چگونه با ترس و لرز او را پذیرفتید.^{۱۶} شادمانم که در هر چیز به شما اطمینان دارم.

۴:۸ در متن یونانی، واژه «خاریس» بکار برده شده که به معنی لطف یا فیض یا سپاس نیز می‌باشد و بنا به متن می‌تواند معانی مختلف بدهد.

۷:۸ در برخی ترجمه‌ها، در محبتتان برای ما

ثابت کنید و در حضور کلیساها نشان دهید که فخر ما نسبت به شما بی اساس نیست.

جمع آوری پول برای مسیحیان اورشلیم

۹ حال نیازی نیست که درباره خدمت به مقدسین به شما بنویسم،^۲ زیرا از آمادگی شما خبر دارم و درباره شما نزد ایمانداران مقدونیه فخر می کنم و گفته ام که اهل آخائیه از سال گذشته حاضر بوده اند و غیرت شما بسیاری از آنان را به عمل برانگیخته است.^۳ اما این برادران را می فرستم، تا فخر ما به شما در این خصوص باطل نباشد، مطابق آنچه که گفتم، حاضر باشید.^۴ وگرنه، اگر بعضی از اهل مقدونیه همراهم بیایند و بدانند که آماده نیستید، ما - و چقدر بیشتر خودتان - از اطمینانی که به شما داشته ایم، سرافکنده خواهیم شد.^۵ پس ضروری دانستم از برادران بخواهم که قبل از ما به دیدارتان بیایند و تدارک هدیه ای را که وعده داده بودید، به اتمام رسانند، که از راه میل باشد و نه به اجبار.

بخشنده شاد

^۶ به یاد داشته باشید که هر که اندک بکارد، اندک هم درو خواهد کرد، و هر که به فراوانی بکارد، به فراوانی هم درو خواهد کرد.^۷ هر کس همان قدر بدهد که در دل قصد کرده است، نه به اکراه و اجبار، زیرا خدا بخشنده شاد را دوست می دارد.^۸ و خدا قادر است هر نوع نعمت را برای شما بیفزاید تا همواره در همه چیز به کفایت داشته باشید و به فراوانی برای هر کار نیکو.^۹ چنانکه نوشته شده:

«با سخاوتمندی به فقرا بخشید،

و نیکوکاری اش تا به ابد باقی می ماند.»

^{۱۳} زیرا مقصودم این نیست که دیگران در رفاه باشند و شما در زحمت، بلکه به طریق مساوات،^{۱۴} تا فراوانی شما در حال حاضر، نیاز آنان را برطرف کند، و فراوانی آنها نیز نیاز شما را، که مساوات برقرار شود.^{۱۵} چنانکه نوشته شده است: «آن که زیاد جمع کرد، اضافه نداشت، و آن که کم جمع کرد، کم نداشت.»

تایید تیتوس

^{۱۶} لیکن خدا را شکر که در دل تیتوس نهاد که همچون من، خالصانه به فکر شما باشد. زیرا او نه تنها تقاضای ما را پذیرفت، بلکه خود با اشتیاق بسیار، برای آمدن نزد شما پیشقدم شد.^{۱۸} همراه او برادری را می فرستیم که در همه کلیساها به سبب موعظه انجیل معروف است.^{۱۹} و نه همین فقط، بلکه او از جانب کلیساها انتخاب شده تا در انجام این کار خیر که خدمت آن را برعهده داریم، برای جلال خدا و نشان دادن خیرخواهی مان، همسفر ما باشد.^{۲۰} ما چنین عمل می کنیم تا کسی خدمت ما را درباره این هدیه سخاوتمندانه ملامت نکند.^{۲۱} زیرا می کوشیم آنچه را که شایسته است انجام دهیم، نه تنها در نظر خداوند، بلکه در نظر مردم نیز.

^{۲۲} همراه ایشان، برادرمان را نیز می فرستیم که بارها امتحانش کرده ایم و در بسیاری از موارد اشتیاق او را دیدیم. لیکن اکنون بیش از هر زمان دیگر به خاطر اطمینانی که به شما دارد، مشتاق است.^{۲۳} درباره تیتوس، باید بگویم که در خدمت به شما او شریک و همکار من است؛ و درباره برادرانمان، باید بگویم که فرستادگان کلیساها و جلال مسیح اند.^{۲۴} پس محبت خود را به آنها

۱۵:۸ خروج ۱۸:۱۶

۱۸:۸ یا، فرستادیم

۲۳:۸ در متن یونانی، رسولان

۵:۹ در متن یونانی، برکات

۵:۹ در متن یونانی، طمع

۹:۱۱۲ مزمور ۹:

^۷ به آنچه در جلوی چشمتان هست، بنگرید. اگر کسی اطمینان دارد که از آن مسیح است، باید در نظر داشته باشد که چنانکه او از آن مسیح است، ما نیز به همان اندازه از آن مسیح هستیم.^۸ زیرا حتی اگر درباره اقتدار خود اندکی بیشتر فخر کنم که خداوند برای بنا و نه برای ویرانی شما داده است، خجل نخواهم شد.^۹ نمی‌خواهم چنین به نظر آید که با نامه‌های خود شما را می‌ترسانم،^{۱۰} زیرا می‌گویند: «نامه‌های او وزین و قوی است، اما حضورش ضعیف و سخنش بی‌پایه.»^{۱۱} چنین شخص بداند که آنچه در غیاب خود در نامه‌ها می‌گوییم، همان را به هنگام حضور، به عمل می‌آوریم.

^{۱۲} ما جرأت نمی‌کنیم که خود را از جمله کسانی بشماریم یا با کسانی قیاس کنیم که خودستایند. لیکن زمانی که ایشان خویش را با یکدیگر مقایسه می‌کنند، بی‌فهم هستند.^{۱۳} لیکن ما بیش از اندازه فخر نمی‌کنیم، بلکه در حدودی فخر می‌کنیم که خدا برایمان معین کرده است، حدودی که شما را نیز شامل می‌شود.^{۱۴} زیرا ما از حدود خود فراتر نرفته‌ایم، چنانکه گویی به شما نرسیده باشیم. چون ما اولین کسانی بودیم که انجیل مسیح را به شما رساندیم.^{۱۵} و از حد خود نگذشته در زحمت‌های دیگران فخر نمی‌کنیم. بلکه امید ما این است که هر چه ایمان شما بیشتر رشد می‌کند، دامنه فعالیت ما در میان شما نیز گسترده‌تر شود،^{۱۶} تا بتوانیم انجیل را در سرزمین‌هایی فراتر از شما بشارت دهیم، و نه فخر کنیم به کاری که پیشتر در قلمرو شخصی دیگر انجام شده است.^{۱۷} پس «هر که فخر می‌کند، به خداوند فخر کند.»^{۱۸} زیرا نه آن که خودستایی کند، پذیرفته می‌شود، بلکه آن که خدا او را بستاید.

^{۱۰} و او که بذر را برای کشاورز و نان را برای خوراک فراهم می‌سازد، بذرتان را مهیا ساخته، خواهد افزود و محصول صالح بودن شما را فراوان خواهد ساخت.^{۱۱} در هر چیز دولت‌مند خواهید شد که در هر چیز سخاوتمند باشید، که به واسطه ما به شکرگزاری خدا خواهد انجامید.^{۱۲} زیرا انجام این خدمت، نه فقط نیازهای مقدسین را رفع می‌کند، بلکه شکرگزاری‌های بسیار را نسبت به خدا سرریز می‌نماید.^{۱۳} با تأیید این خدمت، مردم خدا را برای اطاعتی که با اعتراف شما به انجیل مسیح همراه است، تمجید خواهند کرد، و نیز برای سخاوتمندی شما در کمک به آنها و به همه.^{۱۴} آنان به‌خاطر فیض فراوان خدا که بر شماست، مشتاق شما هستند و برایتان دعا می‌کنند.^{۱۵} سپاس بر خدا برای عطای وصف‌ناپذیرش!

دفاع پولس از خدمتش

۱۰. اما من، به تواضع و ملایمت مسیح از شما استدعا دارم، آری من که در حضور شما 'فروتن'، لیکن دور از شما 'جسور' هستم،^۲ التماس می‌کنم که چون حاضر شوم، ناگزیر نباشم با کسانی که می‌پندارند ما بر حسب جسم رفتار می‌کنیم، با جسارت عمل کنم.^۳ زیرا هرچند در جسم رفتار می‌کنیم، اما بر طبق جسم نمی‌جنگیم.^۴ زیرا اسلحه جنگ ما جسمانی نیست، بلکه نزد خدا قدرت دارد برای انهدام قلعه‌ها.^۵ ما استدلال‌ها و هر ادعای تکبرآمیز را که در برابر شناخت خدا خود را برمی‌افرازد، ویران می‌کنیم و هر فکری را به اطاعت مسیح اسیر می‌سازیم.^۱ و آماده هستیم، تا زمانی که اطاعت شما کامل شود، هر ناطاعتی را مجازات کنیم.

۲:۱۰ یا "بشری".

۳:۱۰ یا: «هرچند بشریم».

۳:۱۰ یا "بشری"؛ همچنین در آیه ۴.

۱۷:۱۰، ۱۷:۹ رومیا

بولس و رسولان دروغین

می‌سازند.^{۱۴} و عجیب نیست، زیرا شیطان هم خود را به فرشته نور مشابه می‌سازد.^{۱۵} پس تعجبی ندارد که خادمانش نیز خود را به خادمان صالحیت مشابه سازند. سرانجام ایشان مطابق اعمالشان خواهد بود.

زحمات بولس به عنوان یک رسول

^{۱۶} باز می‌گویم: کسی مرا نادان نپندارد. اما حتی اگر چنین می‌کنید، مرا چون نادان ببزیرید، تا بتوانم اندکی فخر کنم.^{۱۷} وقتی این چنین با اطمینان از فخر خود می‌گویم، از جانب خداوند نمی‌گویم، بلکه چون یک نادان.^{۱۸} از آنجا که بسیاری به حسب جسم فخر می‌کنند، من نیز فخر خواهم کرد.^{۱۹} زیرا شما نادانان را به خوشی تحمل می‌کنید، چونکه خود فهیم هستید!^{۲۰} چرا که اگر کسی شما را برده سازد، یا از شما بهره کشد، یا از شما سوءاستفاده کند، یا بر شما ریاست نماید، و یا به صورتتان سیلی زند، متحملش می‌شوید.^{۲۱} با شرمندگی باید بگویم که ما برای چنین کارهایی ضعیف بوده‌ایم!

لیکن اگر کسی جرئت دارد به چیزی فخر کند - چون نادان سخن می‌گویم - من نیز جرئت دارم که به آن فخر کنم.^{۲۲} آیا عبرانی هستند؟ من نیز هستم! آیا اسرائیلی هستند؟ من نیز هستم. آیا از نسل ابراهیم هستند؟ من نیز هستم.^{۲۳} آیا خادم مسیح هستند؟ چون دیوانه سخن می‌گویم - من بیشتر هستم! از همه سخت‌تر کار کرده‌ام، به دفعات بیشتر به زندان افتاده‌ام، بیش از همه تازیانه خورده‌ام، بارها با مرگ روبه‌رو شده‌ام.^{۲۴} پنج بار از یهودیان، سی و نه ضربه شلاق خوردم.^{۲۵} سه بار مرا چوب زدند، یک بار سنگسار شدم، سه بار شکسته کشتی شدم، یک شبانه‌روز را در دریا سپری کردم.^{۲۶} همواره در سفرها، در خطر از رودخانه‌ها، خطر راهزنان، خطر از قوم خود، خطر از اجنبیان، خطر در شهر، خطر در بیابان، خطر در دریا، خطر از برادران دروغین.^{۲۷} در محنت و سختی، در

۱۱ امیدوارم اندک حماقتی را در من تحمل کنید. تحملم کنید! زیرا غیرتی الهی نسبت به شما دارم، چون شما را به یک شوهر نامزد ساختم، تا به عنوان باکره‌ای پاک شما را به مسیح تقدیم کنم.^۳ اما می‌ترسم همان‌گونه که مار به حیل خود حوا را فریب داد، افکار شما نیز از سرسپردگی صادقانه و خالصی که به مسیح دارید، منحرف شود.^۴ زیرا اگر کسی بیاید و عیسای دیگری را غیر از آن که ما موعظه کردیم، موعظه کند، یا اگر روحی متفاوت با آن روح که دریافت کردید یا اگر انجیلی غیر از آن انجیل که دریافت کرده‌اید به شما عرضه دارد، به آسانی تحملش می‌کنید.^۵ در واقع، گمان نمی‌کنم که از آن 'بزرگترین رسولان' کمتر باشم.^۶ حتی اگر در سخنوری ماهر نباشم، در معرفت چیزی کم ندارم؛ به راستی هم که این را در هر چیز به شما ثابت کرده‌ایم.

^۷ آیا گناه کردم که با بشارت رایگان انجیل خدا به شما، خود را پست ساختم تا شما سرافراز شوید؟^۸ با پذیرفتن کمک مالی، کلیساهای دیگر را غارت کردم، تا بتوانم شما را خدمت کنم.^۹ و وقتی که با شما بودم و در احتیاج، باری بر دوش کسی نگذاشتم. زیرا برادرانی که از مقدونیه آمدند، احتیاجات مرا رفع کردند. پس از هر جهت از بار نهادن بر شما پرهیز کردم و پرهیز نیز خواهم کرد.^{۱۰} به آن راستی مسیح که در من است قسم، که فخر من در نواحی آخائیه از من گرفته نخواهد شد.^{۱۱} از چه سبب؟ آیا از این سبب که دوستان ندارم؟ خدا می‌داند که دوستان دارم!^{۱۲} و آنچه می‌کنم، همان را ادامه خواهم داد تا فرصت را از فرصت طلبان باز گیرم، از آنان که در صدد هستند تا در کار خدمتشان، خود را در آنچه بدان فخر می‌کنند، با ما برابر سازند.

^{۱۳} زیرا چنین کسان، رسولان دروغین و کارگران فریبکارند که خود را به رسولان مسیح مشابه

من در ضعف کامل می‌شود.» پس با شادی بسیار به ضعف‌هایم فخر خواهم کرد تا قدرت مسیح بر من ساکن شود. ۱۰ بنابراین، در ضعف‌ها، دشنام‌ها، سختی‌ها، آزارها و مصیبت‌ها، به‌خاطر مسیح شادمانم. زیرا وقتی ناتوانم، آنگاه توانا هستم.

نگرانی برای کلیسای قرن‌تین

۱۱ نادان شده‌ام! شما مجبورم کردید. زیرا می‌بایست شما مرا تعریف می‌کردید، از آن رو که من از 'بزرگترین رسولان' چیزی کم ندارم، هرچند هیچ هستم. ۱۲ نشانه‌های اینکه رسولی حقیقت هستم، در نهایت بردباری در میان شما به ظهور رسید، با علامات و عجایب و معجزات. ۱۳ در قیاس با سایر کلیساهای، چه اجماعی در حق شما شد، جز اینکه من باری بر شما نگذاشتم؟ برای این کار غلط مرا ببخشید!

۱۴ اینک آماده‌ام برای بار سوم به نزد شما بیایم، و باری بر شما نخواهم بود. زیرا نه اموال شما، بلکه خود شما را می‌خواهم. زیرا فرزندان نمی‌بایست برای والدین خود بیندوند، بلکه والدین برای فرزندان خود. ۱۵ من نیز با شادی بسیار برای جانهای شما صرف خواهم کرد و جانم هم برایتان صرف خواهد شد. اگر شما را بیشتر دوست می‌دارم، آیا باید کمتر دوست داشته شوم؟

۱۶ اما اگر قبول هم بکنید که بر شما باری نبوده‌ام، لابد می‌گویید: از آنجا که مکار هستم و از شما به حيله بهره‌برداری کردم. ۱۷ مگر به واسطه آنان که نزد شما فرستادم، از شما سوءاستفاده نمودم؟ ۱۸ من از تیتوس خواهش کردم که بیاید و آن برادر را همراهش فرستادم. آیا تیتوس از شما سوءاستفاده کرد؟ آیا ما به یک روح رفتار نکردیم؟ آیا همان رویه را در پیش نگرفتیم؟

۱۹ آیا تا اینجا بر این گمان بوده‌اید که در برابر شما از خود دفاع می‌کنیم؟ به حضور خدا و در

بی‌خوابی بسیار، در گرسنگی و تشنگی، بارها بدون غذا، در سرما و عریانی. ۲۸ علاوه بر همه اینها، هر روزه بار نگرانی بر من است، باری که برای همه کلیساهای دارم. ۲۹ کیست ضعیف که من ضعیف نشوم؟ کیست که بلغزد و من نسوزم؟ ۳۰ اگر می‌باید فخر کنم، به چیزهایی فخر خواهم کرد که ضعف مرا نشان می‌دهد. ۳۱ خدا و پدر خداوند عیسی، که تا به ابد متبارک است، می‌دانند که دروغ نمی‌گویم. ۳۲ در دمشق، حاکم منصوب شاه حارث، نگهبانانی بر شهر دمشقیان گماشت تا گرفتارم کنند. ۳۳ اما مرا در زنبیلی، از بنجره‌ای که بر حصار شهر بود، پایین فرستادند و از دستهایش گریختم.

رؤیاهای پولس و خار جسم او

۱۲ می‌باید که به فخر کردن ادامه دهم! هرچند سودی از آن حاصل نمی‌شود، لیکن فخرم را در رؤیاهای و مکاشفات خداوند ادامه می‌دهم. ۲ شخصی را در مسیح می‌شناسم، که چهارده سال پیش به آسمان سوم رفته شد. آیا در جسم بود یا بیرون از جسم، نمی‌دانم، خدا می‌داند. ۳ و می‌دانم که این شخص به فردوس، بالا برده شد - در جسم یا بیرون از جسم، نمی‌دانم، خدا می‌داند - ۴ و چیزهایی ناگفتنی شنید که انسان را جایز نیست به آنها سخن گوید. ۵ درباره این شخص فخر خواهم کرد. اما درباره خود، جز به ضعف‌هایم فخر نخواهم کرد. ۶ هرچند اگر بخوام فخر کنم، نادان نخواهم بود، زیرا حقیقت را بیان می‌کنم؛ اما از این کار می‌پرهیزم تا کسی مرا چیزی بیش از آنچه که در من می‌بیند و یا از من می‌شنود، نپندارد.

۷ از این رو، برای اینکه عظمت بی‌اندازه این مکاشفات مغرورم نسازد، خاری در جسم به من داده شد، یعنی قاصدی از شیطان، تا آزارم دهد و مرا از غرور بازدارد. ۸ سه بار از خداوند خواهش کردم که آن را از من بردارد، ۹ اما مرا گفت: «فیض من تو را کافی است، زیرا قدرت

در خود درک نمی‌کنید که عیسی مسیح در شماست؟ مگر آنکه به راستی در این امتحان مردود شوید! ^۶ امیدوارم پی ببرید که ما مردود نشده‌ایم. ^۷ لیکن به درگاه خدا دعا می‌کنیم که مرتکب خطایی نشوید، نه تا معلوم شود که ما از امتحان سرافراز بیرون آمده‌ایم، بلکه تا شما آنچه را که درست است، انجام دهید، حتی اگر به نظر آید که ما مردود شده‌ایم. ^۸ زیرا نمی‌توانیم عملی برخلاف حقیقت انجام دهیم، بلکه فقط برای حقیقت. ^۹ زیرا هر گاه ما ضعیف باشیم و شما قوی، موجب شادیمان خواهد بود، و آنچه که برایش دعا می‌کنیم، احیای شماست. ^{۱۰} به همین خاطر، در غیاب این مطالب را به شما می‌نویسم تا وقتی نزدتان آمدم، مجبور نباشم از اقتدار خود به شدت عمل استفاده کنم، اقتداری که خداوند برای بنا به من داده است، نه خراب کردن.

سلامهای پایانی

^{۱۱} در خاتمه، ای برادران، شاد باشید؛ احیا شوید؛ هدف‌تان بر این باشد که احیا شوید. یکدیگر را تسلی دهید؛ همراهی باشید؛ در صلح زندگی کنید، و خدای محبت و صلح با شما خواهد بود. ^{۱۲} یکدیگر را به بوسه‌ای مقدس سلام گوید. ^{۱۳} همه مقدسین، به شما سلام می‌رسانند. ^{۱۴} فیض خداوند عیسی مسیح، محبت خدا و مشارکت روح القدس با همه شما باد.

مسیح سخن می‌گوییم، و همه چیز، ای عزیزان، برای بنای شماست. ^{۲۰} زیرا بیم آن دارم که چون بیایم، شما را آن‌گونه که انتظار دارم، نیابم، و شما نیز مرا چنانکه انتظار دارید، نیابید. بیم آن دارم که در میان شما جدال، حسد، خشم، خصومت، افترا، غیبت، غرور و بی‌نظمی ببینم. ^{۲۱} و بیم آن دارم که چون نزد شما آیم، خدای من مرا بار دیگر در حضور شما فروتن سازد و من برای بسیاری از آنانی که در گذشته گناه کردند و از ناپاکی، بی‌عفتی و عیاشی خود توبه نکرده‌اند، غمگین شوم.

آخرین هشدارها

۱۳ این سومین بار است که به دیدارتان می‌آیم. «به گواهی دو یا سه شاهد، هر سخنی ثابت خواهد شد.» ^۲ در دیدار دوم خود، کسانی را که در گذشته گناه کرده‌اند، و نیز هر کس دیگر را هشدار دادم و اکنون نیز در غیاب خود هشدار می‌دهم که وقتی نزدتان آیم، کسی را از قلم نخواهم انداخت! ^۳ حال که دلیل می‌خواهید بر اینکه مسیح در من سخن می‌گوید. او در قبال شما ضعیف نیست، بلکه در میان شما تواناست. ^۴ زیرا هرچند در ضعف مصلوب شد، اما به قدرت خدا زیست می‌کند. چونکه ما نیز در او ضعیف هستیم، اما با او در قبال شما به قدرت خدا زیست خواهیم کرد.

^۵ خود را امتحان کنید تا ببینید آیا در ایمان هستید یا نه. خود را امتحان کنید. آیا این را